

Posudek vedoucího bakalářské práce
Měšťanské rodiny v Plzni v 17. a 18. století
Anežka Šmídová

Zatímco odborné bádání o raně novověkých šlechtických rodinách v posledních třech desetiletích prožívá nebyvalou konjunkturu, stojí měšťanské rody (a pro 17. a 18. století to platí zvláště) poněkud stranou. Ačkoli urbánní dějiny doby předbělohorské už ani u nás dávno nejsou popelkou. Nicméně – kolik je k dispozici moderních monografií o předních rodinách, byť i velkých českých měst? Plzeň takovou přehledovou nebo dokonce komparační práci zatím nemá a případnému zájemci se tak nabízí velmi lákavá problematika nejen pro práci bakalářskou, ale do budoucna též diplomovou, v ještě lepším případě disertační.

Autorka předkládané bakalářské práce měla zatím pochopitelně skromnější ambice: podniknout první průzkum a naznačit jeho další směřování. Proto také využila především sekundární literaturu, z níž shromáždila střípky o jedenácti podle ní nejzajímavějších plzeňských rodech, seřazených v práci abecedně (Augustonové, Kleové z Roudné, Mestlové, Mirobellové z Treuhofu, Pernerové, Platzerové, Scriboniové z Horšova, Stehlíkové z Čeňkova a Treustadtu, Tannerové, Widemannové a Wolfingerové z Wolfspachu a Ploskovic). Najdeme tu tedy rody, které vynikly jak na poli komunální správy, tak v umění nebo v literatuře, resp. historiografii. Výběr byl patrně dán frekvencí zmínek v odborné literatuře – na prvním místě v nejnovějších dějinách Plzně. Ty jsou v poznámkách pod čarou citovány tak hojně, že se čtenář neubrání dojmu až příliš jednostranné kompilace. Kupříkladu M. Bělohávek, J. Douša a A. Zeman (poslední dva autorka bohužel ani nezná) přinesli k dějinám Plzně a jejího obyvatelstva také celou řadu dosud nosných poznatků. Informace o rodině Pernerů nicméně doplnila rovněž z archivních zdrojů (Archiv města Plzně), zatímco u Augustonů se opřela o starší monografii Františka Fürbacha a u Platzerů o neméně antikvární knihu Zdeňky Skořepové. Samozřejmě, mezi opomenutými zdroji by se daly jmenovat další tituly, mj. edice plzeňských pamětí Šimona Plachého z Třebnice, jehož rodinu bych ostatně také neváhal do textu zařadit, jelikož právě Šimon patřil začátkem 17. století v Plzni k vůbec nejbohatším měšťanům.

Jinak lze s výběrem A. Šmídové v zásadě souhlasit, jedenáct vybraných rodin představuje dostatečně reprezentativní vzorek předního plzeňského měšťanstva. Struktura pojednání jednotlivých rodů je v zásadě podobná, převažují genealogické aspekty, u umělců a literátů nástin jejich díla. Rozsahově jednotlivá pojednání kolísají podle toho, kolik se autorce podařilo o daných rodinách a jejich vynikajících jednotlivcích shromáždit údajů. Stručné jsou tak texty třeba o Kleech z Roudné nebo o Mirobellech, výrazně delší o Augustonech či Tannerech.

Pokud jde o jazykovou stránku práce, v první řadě bych rád zdůraznil, že je poměrně čtivá, a to nejen díky atraktivnímu tématu, ale i díky autorčiným jazykovým prostředkům. Nevyvarovala se sice zcela gramatických a ortografických pochybení, ani překlepů (zde bych autorku chtěl upozornit zvláště na chybějící poslední písmena u několika slov), natož vícera stylistických lapsů, přesto svým výskytem čtenářský zážitek zásadně neruší.

Na autorku mám směrem do diskuse při obhajobě bakalářské práce jeden zvědavý dotaz, a to, zda již také sondovala archivní prameny, které by se daly potenciálně využít k rozšiřující (diplomové?) studii. Alespoň, k jakému typu zdrojů by se chtěla obrátit (městské knihy – ekonomická základna plzeňských rodů; matriky – rodinné poměry a další sociální vazby; atd.).

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako **velmi dobrou**.

V Plzni 12. srpna 2019

Doc. PhDr. Jan Kilián, Ph.D.

SHODA S ORIGINÁLEM

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická
katedra historie

